

॥ २४ ॥ मनोभिरामं नयनाभिरामं श्रोत्राभिरामं चक्षुषाभिरामं ॥ एवं सदा सर्वगतो भिरामं वंदे सदा शरथिचरामं ॥ १ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ श्रीरामरामरामे निर
मेरामे मनोरमे ॥ सहस्रनामतस्तुल्यं रामनाम वरानमे ॥ १ ॥ रामरामतव नाम निर्मलं चित्तं यामि भवबंधमुक्तये ॥ वंदितं सुरनरैर्द्रवौलिभिर्ध्यायितं मनसि योगिभिः सदा ॥ ३ ॥

मम पृष्ठगतौ तौ च चंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ त्वत्सकाशं महाभारिणं सिंहावागमिष्यतः ॥ २४ ॥ अरिघ्नं सिंहसंकाशं क्षिप्रं द्रक्ष्यसि राघवं ॥ लक्ष्म
णं च धनुष्मंतं लंकाद्वारमुपागतं ॥ २५ ॥ तस्वदंष्ट्रायुधान्वोरान्निहशार्दूलविक्रमान् ॥ वानरांश्चारणोद्राभान् क्षिप्रं द्रक्ष्यसि संगतान् ॥
॥ २६ ॥ शैलांबुदनिकाशानां लंकामलयसानुषु ॥ नर्दतां कपिमुख्यानां न चिराच्छ्रोष्यसे स्वनं ॥ २७ ॥ निवृत्तवनवासं च त्वया सार्धं मरिं
दमं ॥ अभिषिक्तमयोध्यायां क्षिप्रं द्रक्ष्यसि राघवम् ॥ २८ ॥ ततो मया वाग्भिरदीनभाषिणी शिवाभिरिष्टाभिरभिप्रसादिता ॥ उवाहशां
तिं मम मैथिलात्मजा तवातिशोकेन तथा निपीडिता ॥ २९ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे चतुर्विंशोऽध्यायः
काव्यां संहितायामष्टषष्टितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ इति सुंदरकाण्डं संपूर्णमस्तु ॥ अतः परं युद्धकाण्डं भविष्यति ॥ त
स्यायमाद्यः श्लोकः ॥ श्रुत्वा ह नूतनो वाक्यं यथावदभिभाषितं ॥ रामः प्रीतिं समायुक्तो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

पूर्वमुक्तया मनुक्तया श्रुतेन त्वच्छ्लोकेनातिपीडिताप्यदीनभाषिणी सा मया शिवाभिर्वाग्भिरभिप्रसादिता शांतिं दुःखनिर्वर्ति उवाह प्रापेत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति श्रीरामाभिरामे
श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डेऽष्टषष्टितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ सुंदरे सुंदरी सीतामक्षतां मारुते मुखात् ॥ श्रुत्वा हृष्ट
स्तथैवास्तु सरामः सततं हृदि ॥ १ ॥ ग्रंथसंख्या ॥ ५५५० ॥ मूल ॥ २७५० ॥ व्याख्या ॥ २८०० ॥